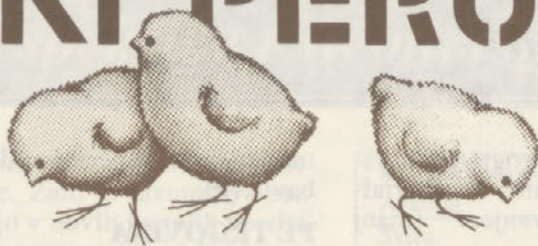

PTUJSKI PERUTNINAR

325451

GLASILO DELOVNEGA KOLEKTIVA IN KOOPERANTOV PERUTNINE PTUJ • LETO XV. • ŠTEVILKA 4 • DECEMBER 1991

Dragi sodelavci,

vsi smo obrnjeni v pričakovano lepšo bodočnost, upajmo,

da so božični in novoletni prazniki prelomnica na tej poti.

Vsem delavcem in kooperantom Perutnine Ptuj

iskreno želim veliko zdravja in delovnih uspehov!

Predsednik PO

Izvajanje integriranega informacijskega sistema v Perutnini

Prav je, da ob koncu leta napišemo nekaj o računalništvu v našem podjetju, kje smo v izvedbi naših ciljev in kaj načrtujemo v bodoče.

Argumentirano lahko trdimo, da sedaj ni enote ali sektorja, kateri ni vključen oziroma ne uporablja računalniških uslug. Večina proizvodnih enot z izjemo tiskarne in ambulate so tudi povezane z računalniškim centrom v poslovni stavbi. Zaostrena strategija prodaje in nabave, spremljava poslovnih partnerjev je le nekaj zahtev za kvalitetno informatiko.

V nadaljevanju teksta je prikazano delo po enotah in sektorjih. Posebno želim poudariti, da poteka ob sodelovanju uporabnikov strateško izredno pomemben nov projekt IS PRODAJA, kateri vključuje tudi nove poti razvoja mrežnih povezav in bo močna opora ob zaostrenih tržnih razmerah.

Največja težava za hitrejšo realizacijo novih programov, kakor tudi vzdrževanje obstoječih je v nedorečeni zakonodaji.

Pregled po enotah in sektorjih:

PE TOVARNA KRMIL

Instalacija in oprema po pogodbi s PROMIKRO je v celoti realizirana. Povezava med poslovnim sistemom tovarne in centralnim računalniškim centrom tudi realizirana. Obnovljena celotna instalacija v aneksu tovarne. Modemske povezave smo premestili v prostor bivše PTT centrale, uredili centralno izklapljanje sistema (povezava s centrom kot povezavi s servisom in valilnico turnišče).

Za zaposlene je bilo organizirano osnovno šolanje, predvidevamo še izobraževanje s strani Promikre, kot tudi delavcev sektorja za delo na strojni opremi. Na opremi je instalirana podpora (ME in WS).

Povezan programski paket kooperantov z materialnim poslovanjem (manj vnosov).

PE SERVIS

Obstoječa računalniška mreža je nespremenjena. Dela se na kompleksni nalogi KATALOG IZDELKOV. Dodatno instaliran osebni računalnik in tiskalnik, kateri bo vezan tudi na centralni sistem. Problem so linije na multipleksorju (verjetno potrebni preklopi). Organizirali in izvedli osnovni program izobraževanja za nekatere delavce PE.

PE PROMET

Izvedena povezava z multipleksorjem v komercialni mesne industrije. Izdelan program obračuna potnih nalogov šoferjev. Oprema je zasilna s terminalom, načrtujemo še tiskalnik.

PE PERUTNINSKA KLAVNICA

Izdelan je idejni projekt z vsemi zahtevami, poslan večjemu številu potencialnim izvajalcem, ponudbe so v analizi. Obstoječi programi materialnega poslovanja se izvajajo, popravljen je del terminalne mreže za celotno mesno industrijo.

PE PREDELAVA

Izdelan idejni projekt parkirnice v povezavi s skladiščem gotovih izdelkov. Realizirano šolanje tehnologov za PC.

V izdelavi je zasnova računalniške povezave za celoten industrijski kompleks (tudi ostale PE).

PE TRGOVINA NA LOKACIJI KLAVNICE IN PREDELAVE

Poteka projekt IS PRODAJA. V tej zvezi se pripravljajo zahteve za neposreden prenos informacij v komercialno.

Načrtujemo podvojeno število multipleksorskih povezav s centrom. Z obstoječo širitvijo mreže smo komercialistom omogočili spremljavo poslovnih partnerjev, tako kupcev kot dobaviteljev.

PE TRGOVINA

Kot je že omenjeno je nov projekt v izvajanju. Sočasno poteka vzdrževanje obstoječih programov prodaje. Pripravljeno povezavo dislociranih skladišč Ljubljana in novih podjetij d.d. Zagreb in ostala s centralnim računalnikom z določeno avtonomnostjo delniških družb. Vsklajevanja poteka jo tedensko in po potrebi. Kot je že prej omenjeno ovire nemoteno delo nedorečena zakonodaja ter stalno nove zahteve na obstoječih aplikacijah.

PE BROJLERJI

S povezavo kooperacijskih programov na sistem PMP, smo poenotili sisteme v vseh skladiščih (razen prodajnih). v fazi je skupni sistem načina obračuna za SERVIS in KOOPERACIJO. S priključitvijo OE Starošinci se je povečal obseg dela. Oprema je dotrajana, potrebna je razširitev mreže in zamenjava dotrajanega terminala.

Analiza posebej obdelana. Programski paket KOOPERACIJA se razširja še s planiranimi zakoli in vhlavitvami.

FRS

Programski paket glavna knjiga je integriran v mreži z VAXOM. Sprememba tečaja oziroma valute je zahtevala spremembo programskih paketov saldakonti dobaviteljev in kupcev. Vzdrževanje aplikacij zahteva stalno sodelovanje in vsklajevanje.

OSTALE ENOTE IN SEKTORJI

Terminalna mreža v direkciji omogoča vključitev v sistem, tako SE za razvoj, IS, VA, PAS, SKS in LAB. Trenutno ni proste strojne opreme. Zahteve so v PE Starši, kjer načrtujemo nove zahteve povezane z ambulanto in laboratorijem.

Ne glede na navedeno načrtujemo manj intenzivno širitev strojne opreme in več vlaganja v programska orodja.

Bojan Klinkon

Franč Vrbnjak, voznik, ki je odpeljal humanitarno pomoč v Dubrovnik

Zanimivo je izvedeti, kako je potekala pot v Dubrovnik, ki je bil takrat blokiran po kopnem, morju in iz zraka.

»Ni kaj veliko povedati. 28. oktobra smo v Ptuj naložili tovor, ki sem ga odpeljal v Rijeko. Tja sem prispel 29. ob treh zjutraj. Nadaljevali smo s trajektom Ilirija. Bilo je najbrž veliko dogovarjanja in usklajevanja, ker smo izpluli komaj ob 10. uri zvečer.

Na poti ni bilo drugih zapetljajev kot, da smo morali mimo Dubrovnika v vojaško oporišče, kjer so nam pregledali tovor. Rečem lahko, da so bili pri kontroli korektni, tako da se nimam kaj pritoževati.

V Dubrovnik smo prispeli 31. 10. ob 2.25, kjer so razložili tovor in ob 10. dopoldne smo se že vračali proti Rijeki in nazaj v Ptuj. Zapetljajev ni bilo in 2. novembra ob petih zjutraj sem bil doma.«

Menda si šel prostovoljno, kako to?

»Res je. Najprej, rad pomagam ljudem v stiski, pa tudi zanimalo me je, kako v Dubrovniku resnično izgleda. Pa se ni dalo veliko videti, ker smo razložili in se vrnili.« L.C.

Svetovni trendi proizvodnje perutninskega mesa in jajc ter perspektive v neodvisni Sloveniji

Slovenski perutninarji pridelamo več perutninskega mesa, kot ga porabimo in manj jajc. Zato je razumljivo razmišljanje kako naravnati strategijo v novih pogojih neodvisne Slovenije (če že ni nekoliko prepozno?) in kakšne so perspektive te najmlajše in dosedaj najuspešnejše kmetijske dejavnosti? Za odgovor na to vprašanje si pomagajmo s podatki svetovne proizvodnje, kar smo perutninarji uporabljali doslej v svojih razvojnih programih, oziroma v načrtovanju svoje makroekonomije.

Podatki iz svetovne proizvodnje

V letnem poročilu mednarodne organizacije za kmetijstvo ZN (FAO) je prikazana svetovna proizvodnja perutninskega mesa in kokošjih jajc v letu 1990 v primerjavi z letom poprej. Poglejmo del podatkov v tabelah in jih na kratko komentirajmo:

a) Proizvodnja perutninskega mesa v 000 tonah (tabela 1)

	1989	1990	Indeks
1. Celotna svetovna proizvodnja	38.081	39.466	103,6
OD TEGA samo nekateri:			
2. Severna Amerika	10.846	11.549	106,5
3. Zahodna Evropa	6.460	6.503	100,6
4. Vzhodna Evropa (s SZ)	6.558	6.275	95,7
5. Bližnji vzhod	1.477	1.546	104,7
6. Daljni vzhod	2.625	2.729	104,0
7. Kitajska	7.390	7.700	104,2
8. Slovenija	73,8	73,4	99,5

Razvidna je velika letna rast v svetu (+3,6%), zlasti pa v najrazvitejših državah Severne Amerike (6,5!). V vzhodni Evropi (razen v Madžarski) je padec v letu dni za 4,3%, kar bi se zgodilo tudi Sloveniji, če bi ostala v Jugoslaviji. Perutninsko meso, ponujeno v najrazličnejših oblikah visoke tehnologije torej ni več samo hrana revnejših in srednjih slojev, temveč tudi prebivalcev z najrazvitejšo tehnologijo.

Zahodna Evropa stagnira, verjetno zaradi zaostanka v klasični ponudbi. V letošnjem letu FAO predvideva nadaljnjo rast v svetu za 4% ali na več kot 41 milijonov ton. Po znanih podatkih FAO pa je v zadnjih desetih letih porastla proizvodnja v svetu za 44%!

Slovenska proizvodnja predstavlja v svetu 0,18% delež, v Zahodni Evropi pa le 1,13%. Proizvodnja v Severni Ameriki pa predstavlja blizu tretjine svetovne proizvodnje!

Poglejmo še porabo perutninskega mesa v posameznih državah.

Poraba perutninskega mesa na prebivalca v evropski skupnosti in nekaterih deželeah na prebivalca

kg	1985	1986	1987	1988	1989	1990
Nemčija	9,7	10,1	10,5	11,2	11,4	12,4
Francija	17,7	18,8	18,5	19,4	21,1	21,8
Italija	18,0	17,9	18,5	19,1	19,6	20,1
Nizozemska	12,7	13,4	14,7	15,0	15,7	17,4
Belgija/Luxemburg	15,4	16,2	16,3	16,5	15,8	16,0
Anglija	16,2	17,3	18,4	19,4	18,9	19,3
Irska	17,2	18,4	20,0	20,9	19,9	21,3
Danska	11,0	11,7	11,7	11,7	11,7	11,5
Grčija	15,7	15,2	15,7	15,5	16,0	16,1
Španija	21,8	19,8	20,8	22,0	22,5	22,3
Portugalska	15,5	16,0	18,4	19,2	20,4	21,0

Evropska skupnost	15,9	16,2	16,8	17,6	18,0	18,5
Avstrija	11,6	12,3	13,1	12,8	13,4	13,5
Švica	9,3	9,9	10,7	11,2	11,5	11,0
ZDA	32,0	33,1	35,9	36,8	39,0	40,9
Kanada	25,0	26,3	26,0	27,1	27,1	27,9
Izrael	42,2	33,7	34,5	34,8	34,8	35,2
USSR	10,3	11,1	11,4	11,7	12,2	12,6
Japonska	12,2	12,9	13,7	14,2	14,6	14,8

b) Delež potrošnje perutninskega mesa od skupnega mesa v %

	1980	1989	1990	Indeks	
				1980-90	1989-90
1. V svetu	19,6	22,3	23,0	117,3	103,1
2. Severna Amerika	26,4	34,7	36,6	138,6	105,5
3. Zahodna Evropa	18,3	20,0	20,0	109,2	100,0
4. Vzhodna Evropa	15,2	16,6	16,6(?)	109,2	100,0
5. Bližnji vzhod	24,6	32,0	32,7	139,9	102,2
6. Daljni vzhod	24,4	29,0	28,8	118,0	99,3

Delež potrošnje perutninskega mesa v svetu raste (+3,1%). Vendar zopet močneje v najbolj razvitem delu zemeljske oble. Največji porast je na Bližnjem vzhodu. V Evropi je najpočasnejša rast perutninskega mesa v skupni potrošnji mesa zadnjih deset let. Delež v vzhodni Evropi je najnižji na vsetu (vendar zaradi pomanjkanja!).

c) Proizvodnja kokošjih jajc v 000 tonah (v toni je cca 16.130 jajc)

	1989	1990	Indeks
1. V Svetu	35.501	35.935	101,2
OD TEGA			
2. Severna Amerika	4.294	4.317	100,5
3. Zahodna Evropa	5.291	5.313	104,4
4. Vzhodna Evropa	6.558	6.275	95,7
5. Kitajska	7.390	7.700	104,1

Proizvodnja kokošjih jajc, čeravno tehnološko in energetsko manj zahtevna od perutninskega mesa, ima počasnejšo rast. Vzhodna Evropa s SZ ima padec proizvodnje. Zanimiva in tudi nerazumljiva je Zahodna Evropa z največjo rastjo, kar iz fiziološkega vidika prehrane ni pozitivno. V primerjavi s Severno Ameriko in absolutno večjo proizvodnjo kokošjih jajc in polovično količino perutninskega mesa.

d) Sezonska potrošnja raznega mesa v letu 1990 v ZDA — % povečanja

	April junij	Julij september	Oktober december	Povprečno
Mlado govedo	1,1	1,9	1,2	1,4
Prašičje meso	3,1	2,1	1,2	2,1
Brojlersko meso	5,0	4,4	1,8	3,7
Puranje meso	3,6	2,9	3,6	3,4

Največjo porast potrošnje ima brojlersko meso, najmanjšo pa goveje, najbolj enakomerno v letu ima puranje.

Viri: Tabele a, b, c, — Poultry Internacional 6/91. Tabela d — Broiler Industry 6/91. Tabela a — podatki za Slovenijo iz poročil Slov. Perut. (Nadaljevanje na 4. strani)

Današnja razmišljanja ne smejo biti malodušna

Kljub optimističnim podatkom rasti in potrošnje perutninskega mesa v svetu, Ameriki, Evropi in drugod, razen v vzhodni Evropi, kjer je zaradi neekonomskega sistema prišlo do gospodarskega kolapsa, nekateri črno gledajo bodočnost modernega slovenskega perutninarstva, namerno ali nenamerno ali zaradi pomanjkljive strokovne analize pazožne dejavnosti. S črnogledi se lahko strinjamo samo v prehodnem obdobju, ki je sedaj in bo trajalo vsaj tako dolgo, dokler se ne konča vojna v ostalih republikah. Pa še sedaj ne bi bilo potrebno doživljati večjih težav, če bi bili strateško bolj previdni, racionalnejši, dinamičnejši, manj statični, lojalnejši in mnogo aktivnejši v poslovni politiki in v vodenju obratov ter podjetja. Najbolj nevarno za podjetje je širjenje malodušja in neresničnih informacij.

Imamo osnove za obstoj in razvoj

Slovenski perutninarji vidimo svojo sigurno perspektivo in bodočnost tudi in zlasti v neodvisni Sloveniji. Za to je mnogo razlogov:

1. Z razvojem tehnologije in predelave se bo povečala ponudba perutninskih proizvodov in s tem potrošnja v Sloveniji. V naslednjih desetih letih lahko predvidevamo za več kot 50% porast potrošnje in bo tako možno samo v Sloveniji z manjšimi stroški prodati 70-80% sedanje proizvodnje (pri predpostavki, da za nekaj časa zadržimo širjenje vzreje).

2. Zaradi visoke ameriške tehnologije v genetiki in prehrani ter v številnih drugih področjih se povečuje produktivnost letno za 1-2% in s tem znižujejo stroški. To vpliva na konkurenčnost v prodaji. Že danes je perutninsko meso enkrat cenejše od prašičjega. Dednostni potencial pri perutnini je velik.

3. Pričakujemo demokratični razvoj slovenske države in s tem vstop v razvitejšo Evropo, kjer se bo možno (ne lahko!) dogovarjati in sporazumevati za razvoj, za trgovanje in sodelovanje. Zniževale in odpravljale se bodo zaščitne carine, dogovarjale količine proizvodnje in pogoji za globalno menjavo. Izvoz ne bo slučajnostna pogoba!

4. Za Zahodno Evropo smo slovenski perutninarji nenevarni in mali proizvajalci (nekaj več kot 1,1%). S kvalitetnimi proizvodi, inovacijami (pakiranje, predelava) in z natančnim izvajanjem dogovorjenih pogodb ne bomo imeli težav v menjavi blaga (proizvodov in repromateriala). Pomembna je ugotovitev da mlajše generacije spreminjajo prehrabene navade (Japonska).

5. Po prenehanju vojne in ureditvi razmer v južnih predelih dosedanje Jugoslavije bo tržišče na jug in za turizem še vedno odprto. Faktor lokacije, poznavanja blagovne znamke slovenskega piščanca s strani potrošnikov in ostale kakovostne prednosti (možnost prodaje v svežem stanju) bodo konkurirali uvozu, iz zahodne Evrope (iz vzhoda še nekaj časa ni nevarnosti).

6. Zlasti Perutnina Ptuj, ki je v Sloveniji največja ima prednosti pred ostalimi zaradi svoje izredne lokacije za to dejavnost. Ima zaledje goste kmetijske naseljenosti, kjer so ljudje, delavci in kmetje voljni delati, vedo delati in radi delajo. Dovolj je pitne vode. Skoraj stoletna tradicija podjetja z uspešnim razvojem, nova perutninska klavnica z izvozno registracijo, urejen sistem čistilnih naprav itd...

7. Ekološko je proizvodnja popolnoma obvladljiva v primerjavi z ostalo živinorejsko, tudi iz fizioloških razlogov. Kar pa še ni rešeno, ne predstavlja nepremostljivih finančnih in tehničnih ovir.

Čaka nas trdo delo

Ob koncu bi povdabil, da so se v perutninarstvu več kot uresničile razvojne napovedi in predvidevanja pred tridesetimi leti, ko smo začeli zidati moderno intenzivno perutninarstvo iz nič. Bili so tudi že težki časi.

Naši investicijski programi so sloneli na strokovnih utemeljitvah, zgledevali smo se po razvitejšem svetu, učili in razmišljali. Zato smo danes lahko upravičeno optimisti, ko imamo veliko lastnega znanja in izkušenj, vsak delavec je na svojem delovnem mestu strokovnjak. Ravno danes je potreben pogum in ne malodušje. Probleme, ki so veliki, je potrebno reševati in ne dovoliti, da se nekateri izgovarjajo na vojno in na novo vlado!

Slovensko perutninarstvo že dolgo sloni zlasti na ameriški in delno na evropski tehnologiji (genetika, prehrana, zaščita, tehnologija...). V novih pogojih neodvisne Slovenije imamo seveda v perutninarstvu zato nadaljnje možnosti za razvoj in obstoj. Strateško se mora spremeniti odnos do strokovnega dela na vseh področjih.

Čaka nas torej trdo delo in spoštovanje do dela. Tu pa mislim zlasti na vodilne, na komercialiste, na izvoznike, na tehnologe, tehnike... Takrat pa bo tudi delo pravičnejše in bogatejše plačano.

Slavko Brglez

Še posnetek in srečno pot.

Foto: Andrej Koter

Humanitarna pomoč Dubrovniku

Rdeči križ občine Ptuj se zahvaljuje za pomoč

Jeseni je bil Dubrovnik povsem odrezan od sveta zaradi vojne na Hrvaškem. V želji, da se tudi Rdeči križ občine Ptuj pridruži humanitarni akciji za pomoč ogroženemu Dubrovniku, ki mu je primanjkovalo zlasti hrane in nujnih žiljenjskih potrebščin, smo se obrnili na ptujska podjetja, da so se po svojih močeh pridružila zbiranju humanitarne pomoči.

Občinska organizacija Rdečega križa Ptuj je zaprosila za pomoč: Perutnino, Mlekarno, Kmetijski kombinat ter Štab civilne zaščite občine Ptuj, ki so nam darovali svoje proizvode in sanitetni material.

Pošiljko 5,5 ton prehrane in sanitetnega materiala je odpeljal šofer Perutnine Franc Vrbnjak pod oznako Rdečega križa. V torek 29. 10. 1991 se je v Rijeki vkrcal s tovornjakom na trajekt Ilirija, ki je pomoč ogroženim odpeljal v Dubrovnik.

Pošiljka s humanitarno pomočjo je prispela v Dubrovnik dne 31. 10. 1991.

Podbuda za akcijo je pisla s strani beguncev iz Dubrovnika, ki se nahajajo pri svojih sorodnikih, prijateljih in znancih v Ptuj.

Akcijo so pomagali izpeljati delavci Perutnine Andrej Koter, Dražen Kustor in Franc Vrbnjak, ki se je prostovoljno javil za ta humanitarni prevoz iz Ptuja do Dubrovnika.

V imenu prebivalcev Dubrovnika in beguncev iz ostalih delov Hrvaške ter v imenu RK Ptuj se za pomoč zahvalujemo zlasti ptujskim podjetjem in šoferju, ki je pomoč posredoval.

Darovali so:

1. PERUTNINA: 3 tone piščančjega mesa, drobovine, piščančjih beder, 500 kg klobas;

2. MLEKARNA PTUJ je prispevala: 1 tono mleka, sirov in jogurta;

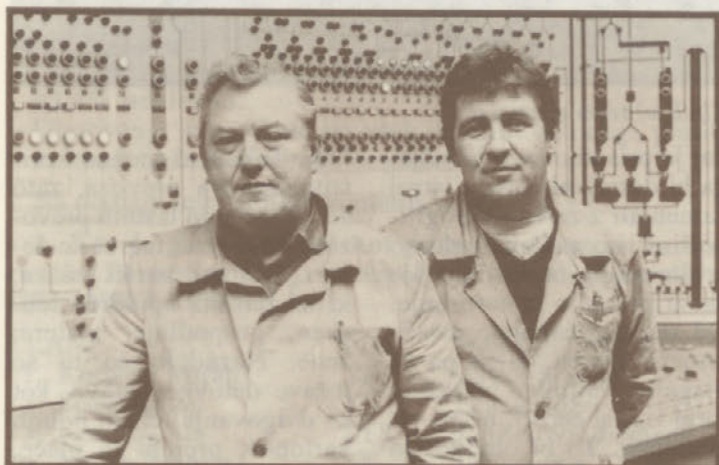
3. KMETIJSKI KOMBINAT je daroval: 1 tono jabolk;

4. ŠTAB CZ PTUJ je priložil sanitetni material.

Spoznajmo najuspešnejše sodelavce

V pogovorih s sodelavci se večkrat sliši, da se je Perutnina zadnji dve desetletji tako hitro razvijala in tudi številčno povečevala, da se skoraj več ne poznamo med seboj. V večjih proizvodnih enotah se niti delavci znotraj enote vsi ne poznajo. Zato smo se odločili predstaviti najuspešnejše posameznike ali skupine delavcev v posameznih proizvodnih enotah. Izbrati najboljše med množico dobrih delavcev je zelo zahtevno, vendar upamo, da smo v sodelovanju z vodstvi enot to uspeli.

TOVARNA KRMIL

Ivan Gavez in Vlado Fras ob komandnem pultu

O delu in proizvodnih dosežkih v tovarni krmil smo veliko pisali v julijski številki Perutnarja. Takrat smo vas seznanili s kompjuterizacijo tovarne, ki zlasti veliko vpliva na kakovost proizvodnje in učinkovito nadzira celotni proizvodni proces. Zapisali smo tudi, da računalnik natančno krmili vse operacije proizvodnega procesa, vendar mora biti ob njem še vedno človek, ki z računalnikom upravlja. Ni torej čudno, da so se v PE Tovarna krmil odločili, da predstavimo Ivana Gaveza, ki skrbi za mletje surovin in Vlada Frasa, ki nadzira mešanje potrebnih komponent v krmne mešanice.

Ivana Gaveza smo spoznali že pred leti, ko je bil izbran kot najboljši delavec v tej enoti.

Spoznajmo torej še Vlada Frasa. V tovarni krmil je začel delati leta 1973. Začel je v transportu, hitro za tem pa že pri predmešanju v stari mešalnici, čez kakega pol leta pa je že rokoval z mešalnim pultom ne prej v stari mešalnici, kasneje pa v

novi, kjer se sedaj skrbi za doziranje in mešanje.

»Sedaj, ko imamo novo računalniško opremo, je veliko bolj zanimivo delo kot prej, moraš pa biti bolj pozoren in dosleden. Računalnik ne dovoljuje površnosti. Tudi morebitne napake ni možno skriti, saj računalnik beleži vse podatke,« zatrjuje Vlado.

Oba sogovornika sta zaskrbljena, ker surovin ne dobivajo tako enakomerno kot pred vojno. Prepričana sta, da politika včasih ne pomisli dovolj kako bodo določene odločitve vplivale na proizvodnjo v gospodarskih organizacijah. »Prej so nam dopovedovali, kako velika sredstva moramo dajati za vojsko, sedaj pa plačujemo še več, kot se sliši, namesto, da bi vlagali denar v povečanje proizvodnje, ki nam daje dohodek.«

Razmišljata tudi o dejavnosti nekaterih strank, ki hočejo v trenutku vse spremeniti, pri tem pa ne poskrbijo za enostavne stvari.

»Ne mešava se v politiko, marveč opazava drobne a zelo pomembne stvari.

Glejte. Vemo za gramoznice, ki jih nevestni državljani in gospodarstveniki polnijo z vsem mogočim. To ni vse, mnogi potoki in tudi gozdovi postajajo podobni odlagališčem. Tod se najde delno prazna embalaža raznih zelo škodljivih snovi. Zlasti škropiv in barv. Najbrž nas na milijone takšnih enot po vsej Sloveniji bolj ogroža kot Krško. Naši Zeleni pa razmišljajo največ o tem kako zapreti določene ekološko škodljive gospodarske organizacije, da bo še več nezaposlenih.

Nedvomno je te onesnaževalce treba zapreti toda, najprej poskrbimo za tiste, ki bodo prenehali onesnaževati okolje brez dodatnih stroškov in siromašenja že tako revnega gospodarstva.

Nekdo bo rekel. To je zakonsko urejeno. Najbrž res, toda če je, zakaj se proti onesnaževalcem tudi najbolj »drobnim« ustrežno ne ukrepa? Veliko več bi morali storiti v preventivnem smislu.«

Dobro ocenjujeta sestavke, v katerih predstavljamo sodelavce, saj sta pre-

pričana, da se med seboj premalo poznamo. V večjih enotah se ne poznajo niti znotraj enote. In mnogih novejših proizvodov večina ni poznala, dokler jih nismo predstavili v Perutnarju.

»Nekateri so prej glasno nasprotovali bonom, češ kaj bomo z njimi. Joj, ko bi jih le bilo, seveda poleg redne plače. Moram reči, da sem nekatere naše proizvode spoznal po zaslugi bonov. Vsaki proizvod, ki se uvede v redno proizvodnjo bi morali v našem časopisu sproti predstaviti.«

Ivan in Vlado sta tudi prizadevna krvodajalca. Dasi ravno darujeta iz humanih razlogov, menita, da bi bilo prav, če bi krvodajalci imeli kakšne olajšave pri vedno dražjih zdravstvenih uslugah. Navsezadnje krvodajalci dobrišen del življenja darujejo del sebe za ohranitev življenja drugim.

V novem letu želita, da bi bil mir, da bi se gospodarski tokovi umirili in uredili tako, da bi normalno proizvajali in trgovali ter normalno zaslužili.

STARI STARŠI

V PE Stari starši je med najprizadenejšimi Jakob Čuš, vodja valilnice Markovci. Sam pa ni imel volje govoriti kaj dosti o sebi. Takole razmišlja: »Pri nas je narava dela takšna, da je težko izdvojiti posameznika. Na uspešnost našega dela vpliva veliko činiteljev in le na redke imamo neposredni vpliv. V vodstvu moramo kar najbolj optimalno usmerjati proizvodnjo, ostali pa morajo po najboljših močeh in sposobnostih vse opraviti. Poudariti moram,

da naši ljudje zelo pridno delajo.

Temu primerno pa ne beležimo vedno rezultatov, na kar vpliva več stvari. Največ težav je nastalo z zaporo jugoslovanskega tržišča. Prodaja v južne republike je praktično usahnula. Zaradi tega izvažamo večje količine valilnih jajc. Ker v planu ni predviden izvoz jajc, ta nedvomno vpliva na izpolnitev načrta izvalitve. Poleg tega zahteva priprava jajc za izvoz veliko več dela kot valjenje, to pa zahteva po-

Spoznajmo najuspešnejše sodelavce

daljševanje delovnega časa, delo ob sobotah in celo nedeljah.

Tudi kadar je na videz vse normalno, naročila kupcev ne prihajajo enakomerno in je težko usklajevati nesnost in izvokitevs potrebami kupcev. Moramo pa kupcu ustreči, če ga želimo obdržati. Edini način je, da imamo vedno neko minimalno zalogo jajc. Pri jajcih, ki prekoračijo optimalno starost pa je spet izvalitev nižja od načrtovane, oziroma optimalne.

Svoje težko in odgovorno delo zmagujejo, ker imajo odličen kolektiv, kot zatrjuje vodja valilnice. Ljudje so se izjemno hitro vpeljali v to specifično delo in ga obvladujejo tako, da nimajo prigovora na kakovost opravljenega dela. Seveda je za to potrebno vložiti ve-

liko truda in naporov vseh, še zlasti, ker je veliko dela potrebno opraviti izven rednega delavnika.

Veliko je povedal sogovornik o valilnici in o kolektivu, le na sebe je kar naprej pozabljal. Pa vendar le. »Kaj naj rečem o sebi. V podjetju sem začel leta 1971 na kooperaciji. Tam sem bil slabi dve leti, nakar sem zaradi spleta okoliščin odšel za nekaj časa v tujino. Pred dobrim desetletjem sem se zaposlil v valilnici Turnišče. Ko je začela obratovati valilnica Markovci pa sem postal vodja le-te. Če sem tu uspešen, sem zato, ker je uspešen kolektiv, zato o vsem dobrem govorim kot delavec v kolektivu. Tu se dobro počutim in ne bi želel delati kje drugje.«

Ker se v kolektivu dobro počuti, ga na delu nič kaj posebno ne moti, zato ga toliko bolj moti barbarsko rušenje in uničevanje na hrvaškem. Agresor namreč ponavadi poskuša ohraniti največ kar je možno, ne pa, da bi uničeval tisto, česa se namerava polastiti.

Tudi njegova največja želja je, da bi leto 1992 prineslo pomiritev. Sicer pa vsem zdravja, mladim, da bi bili srečni, kolektivu pa delovnih uspehov in da bi lahko plasirali svoje kakovostne proizvode.

Kljub težavam nasmejane

daj je prisotno razmišljanje, da bi dotrajani sortirni stroj zamenjali z novim zmogljivejšim in peljali celotno proizvodnjo valilnih jajc skozi kontrolo in sortiranje. Od tega pričakujejo kvalitetnejši izplen, jajca pa bi vlagali v valilnico po težah, torej izenačenosti, ne pa po skupinah. To bi omogočilo izenačenost izvaljenih piščancev, kajti pri neizenačenih dan starih piščancev obstaja možnost, da nekaj šibkejših propade.

Povečana kontrola jajc v sortirnici je prisotna že letos. Planirano je bilo, naj bi presortirali v letu 1991 nekaj čez 11.000.000 jajc, vendar so jih že do konca novembra 17.000.000, kar je skoraj za 60% več od letnega plana. To je tudi najpomembnejši razlog, da predstavljamo prav to skupino devetih delavk, ki jo vodi Marija Glazer.

Ob 15 let starem sortirnem stroju na katerem so že pogoste okvare tega nikakor ne bi zmogle brez pomoči delavk iz farm te proizvodne enote. Zlasti je ta pomoč nujna, ob tako imenovanih proizvodnih špicah, ali kadar gre za izvoz, ta pa je veliko večji od načrtovanega, za katerega je potrebno precej dodatnega dela, zlasti za signiranje jajc in embaliranje. Ob takih špicah je potrebno delati tudi celotni dve izmeni.

To ni edina težava. Največja težava je v tem, da za to skupino ni rednega delavnika. Kadar to zahteva tržišče ali valilnica je treba delati poleg sobot tudi ob nede-

ljah. Takrat ni možno koristiti javnega prevoza, zato so odvisne od lastnih prevozov. Tudi vrtci takrat ne delajo. Prisotne so še težave, ki izhajajo iz »poklica ženske«, gospodinje, matere, žene. Nazadnje so tu še težave delovne narave, kot so dvigovanje težkih polnih kartonov, prepihi in plače, saj delavke sortirnice zatrjujejo, da so kljub navedenim pogojem dela, ocenjene nižje od delilke malice ali čistilke.

»Ne bi želele, da bi izgledalo, da smo nezadovoljne,« so poudarile sogovornice. »Rade delamo. Zavedamo se svoje odgovornosti za kakovost opravljenega dela. V skupini si pomagamo, zato v skupini vlada sloga. Brez takega načina dela tudi takšnega uspeha ne bi bilo. K sreči tudi generacijskih težav ne čutimo, ki so marsikje precej prisotne. Moti nas pa to, da se med seboj zelo slabo poznamo. Včasih smo se poznali mnogi perutninarji. Srečevali smo se ob raznih praznikih in drugih prireditvah, na športnih srečanjih, celo na planinskih izletih. Vse to je zamrlo. Sedaj prevečkrat poslušamo, kako težko je za službo, kako se bojimo tehnoloških viškov in podobnega. Smo mar res odveč kljub nadpovprečno uspešnemu delu? Ti poudarki nas zelo motijo in ne morejo pozitivno vplivati na delovne uspehe.«

V novem letu si želijo miru, zdravja in dela v normalnih delovnih pogojih, ki naj zagotavlja socialno varnost.

Med svojimi sodelavci

STARŠI

Sortirnica jajc postaja vse pomembnejši člen v PE Starši. Še pred petnajstimi leti je bilo živo razmišljan-

je, da bi sortirnico ukinili. Do tega seveda ni prišlo, celo nasprotno, vedno pomembnejša postaja. Se-

Poročilo o izidu volitev v organe upravljanja

Volilna komisija v sestavi J. Tarbuk (predsednik), K. Petek (tajnica) in M. Kirbiš (član), se je sestala dne 17. 12. 1991 ob 15. uri in ugotovila, da so se volitve članov oziroma namestnikov organov upravljanja družbenega podjetja Perutnina Ptuj, opravile dne 16. decembra 1991. Iz zapisnika komisije za sestavo volilnih imenikov je razvidno, da je:

- od 2096 volilnih upravičencev glasovalo za delavski svet 1793 delavcev in kooperantov, kar predstavlja 85,6 % udeležbo;
- od 1860 volilnih upravičencev glasovalo za odbor za pritožbe, odbor delavske kontrole in disciplinsko komisijo, 1575 delavcev, kar predstavlja 84,6 % udeležbo;
- od 236 volilnih upravičencev glasovalo za komisijo za kooperacijske odnose, 216 kooperantov, kar predstavlja 92,4 % udeležbo.

Glasovanje je potekalo po vseh pravilih volilnega postopka, brez kakršnihkoli ekscesnih dogodkov.

Na podlagi tega volilna komisija ugotavlja:

1. Ker je glasovalo več kot polovica delavcev in kooperantov Perutnine Ptuj, so izvoljeni naslednji kandidati v DELAVSKI SVET:

ČLANI:	PE:	NAMESTNIKI:
1. Korošec Miran	TK	Zavec Srečko
2. Pišek Anton	TK	Bračič Jože
3. Korošec Ida	STS	Janžekovič Franček
4. Firbas Branko	ST	Jeza Anica
5. Milič Darja	ST	Petek Janko
6. Pišek Roman-koop.	BRO	Uranek Ivan
7. Plečko Alojz-koop.	BRO	Levart Ivan
8. Cigula Franc-koop.	BRO	Hajšek Peter
9. Požegar Franc-koop.	BRO	Pevec Jurij
10. Zemljarič Mihael	BRO	Prekoršek Vlado
11. Kekec Miran	BRO	Kekec Mirko
12. Plohl Dušan	PK	Bezjak Katica
13. Debeljak Marija	PK	Krajnc Brigita
14. Kolarič Ivan	PK	Petek Boris
15. Predikaka Sonja	PK	Rogina Franc
16. Vidovič Robert	PK	Vaupotič Danica
17. Meško Miran	PRE	Pal Anton
18. Toplak Lizika	PRE	Cafuta Franc
19. Kustor Dražen	PRE	Nemec Martin
20. Maček Franc	TRG	Zajšek Alojz
21. Milošič Albin	TRG	Bela Angela
22. Jurkovič Peter	TRG	Jauk Marija
23. Sagadin Rudi	PRO	Purg Milan
24. Petek Jože	PRO	Cafuta Anton
25. Tement Branko	SE	Zemljarič Konrad
26. Bedenik Janko	SE	Kovačič Ivan
27. Ambrož Ivan	PT	Lesjak Franc
28. Klemenčič Jože	PT	Sluga Darja
29. Meglič Mojca	DIR	Ber Franci
30. Ribič Franc	DIR	Berden Martin
31. Ciglar Franc	DIR	Stropnik Edvard

2. Ker je glasovalo več kot polovica delavcev Perutnine Ptuj, so izvoljeni naslednji kandidati v ODBOR ZA PRITOŽBE:

ČLANI:	PE:
1. Mikulec Olga	TK
2. Podgoršek Anica	STS
3. Kampl Majda	ST
4. Šeruga Janez	BRO
5. Podgoršek Miran	PK
6. Kumer Ivan	PRE
7. Čeh Ivan	TRG

8. Petek Edi	PRO
9. Šprah Dušan	SE
10. Kamenšek Daniela	PT
11. Pečnik Renata	DIR

3. Ker je glasovalo več kot polovica delavcev Perutnine Ptuj, so izvoljeni naslednji kandidati v ODBOR DELAVSKE KONTROLE:

ČLANI:	PE:
1. Gojkošek Janko	TK
2. Zagoršek Vlado	STS
3. Kosar Edi	ST
4. Šeruga Janez	BRO
5. Serdinšek Viktorija	PK
6. Zamuda Zvonko	PRE
7. Vidovič Ivan	TRG
8. Vidovič Mirko	PRO
9. Cigula Janez st.	SE
10. Vilčnik Bojan	PT
11. Šegula Roman	DIR

4. Ker je glasovalo več kot polovica delavcev Perutnine Ptuj, so izvoljeni naslednji kandidati v DISCIPLINSKO KOMISIJO:

ČLANI:	PE:
1. Zobič Anica	TK
2. Zafošnik Janez	TK
3. Horvat Marija	STS
4. Vidovič Marija	STS
5. Kaučevič Slavko	ST
6. Kozoderc Nada	ST
7. Šerona Hermina	BRO
8. Hentak Marija	BRO
9. Orešek Dušan	PK
10. Vidak Desanka	PK
11. Molnar Stanko	PRE
12. Terglavčnik Erih	PRE
13. Gajser Janez	TRG
14. Nipič Janez	TRG
15. Petek Franc	PRO
16. Kokol Franc	PRO
17. Mikša Martin	SE
18. Domanjko Franc	SE
19. Gaiser Silvo	PT
20. Krajnc Danilo	PT
21. Toplak Janja	DIR
22. Horvat Konrad	DIR

5. Ker je glasovalo več kot polovica kooperantov Perutnine Ptuj, so izvoljeni naslednji kandidati v KOMISIJO ZA KOOPERACIJSKE ODNOSE:

ČLANI:
1. Golob Janez
2. Toplak Simon
3. Družovič Janez
4. Peršuh Jože
5. Plečko Alojz
6. Brglez Karl
7. Gosnik Franc
8. Petrun Andrej
9. Pevec Jurij

Volilna komisija soglasno ugotavlja, da so bile volitve organov upravljanja družbenega podjetja Perutnina Ptuj izvedene zakonito ter z objavo tega poročila razglasa volilne rezultate, ki jih predlaga delavskemu svetu v verifikacijo.

Predsednik: Jovo Tarbuk

Slikarska razstava Andreja Božiča

Vavli poslovnega centra je odprta razstava našega slikarja Andreja Božiča. Ogledate si jo lahko vse do Novega leta.

Krvodajalci

V januarju imamo ponovno organizirano krvodajalsko akcijo.

Datum bo sporočen naknadno.

Lepe praznike vam želimo in sreče v letu 1992

Organizator za PP
in osebje
Tansfuzijskega oddelka

NAČRT DELA KLUBA UPOKOJENCEV PERUTNINE PTUJ ZA LETO 1992

sprejet na 5. občnem zboru Kluba 19. 12. 1991

Na podlagi poročil in razprave sprejemamo naslednji načrt dela Kluba upokojencev Perutnine Ptuj za leto 1992:

- Novoizvoljeni organi kluba se bodo sestali v januarju 1992 na prvih sejah ter se konstituirali.
- Kljub upokojencev Perutnine Ptuj bo v letu 1992 organiziral: štiri izlete z avtobusi, tri družabna srečanja, tri pohode v planine.
- Na naših srečanjih ter ob drugih prilikah bomo organizirali razna športna tekmovanja, zlasti v streljanju z zračno puško, pikadu, igranju šaha ter tekmovanju v raznih spretnostih in znanju.
- Organizirali bomo skupine za nabiranje gozdnih sadežev in zdravilnih zelišč.
- Obiskovali bomo bolne in onemogle upokojence, ki bodo dalj časa na zdravljenju v bolnicah, v domovih ali na domu.
- Najbolj socialno ogroženim upokojencem bomo v okviru možnosti nudili gmotno in drugo pomoč.
- Ob življenjskih in drugih jubilejih bomo jubilantom pismono čestitali.
- Ob srečanjih in drugih prilikah bomo za udeležence organizirali pestre in zanimive programe, v katerih jih bo lahko čim več sodelovalo. V programe bomo vključili razne igre, petje, kvize ter se seznanjali s krajevnimi, zgodovinskimi, kulturnimi in turističnimi znamenitostmi.
- Za člane kluba bomo organizirali razne ugodne nakupe življenjskih in drugih dobrin.
- Organizirali bomo ogled muzejev in raznih drugih zgodovinskih znamenitosti.
- Organizirali bomo zdravstvena predavanja in predvajanje raznega slikovnega materiala.
- Vsakega 1. in 15. v mesecu bomo imeli uradne ure v PC Perutnine, IV. nadstropje.
- Članarina za leto 1992 znaša 0,5% od mesečne pokojnine.

Odbor

ZA RAZVEDRILO

Če vam bo v dolgih večerih ali med prazniki dolg čas, vam mogoče kaj prav pride

Z ZLOGI OD BESEDE DO BESEDE

Naloga, ki jo zastavimo igralcu, je naslednja: V določenem času n.pr. v 1 minuti, mora igralec priti od ene do druge besede s posredništvom zlogov drugih besed, ki morajo biti v prvem sklonu ednine, dvojine ali množine.

Primeri:

1. Ko-za, za-kon, kon-tro-la, la-tev
2. Ro-ka, ka-sta, sta-nje, nje-gov, gov-nač
3. Li-pa, pa-no, no-ga, ga-ber

Ko igralec ne uspe nadaljevati izpade ali zgubi točko, odvisno, kako se dogovorite. Število sodelujočih ni omejeno.

BOLHE

Potrebujemo za vsakega igralca po štiri žetone raznih barv in krožnik. Trije žetoni so manjši in predstavljajo bolhe. Le-te morajo igralci spraviti v krožnik, postavljen na sredino mize, tako, da na njihov rob pritisejo z robom četrtega večjega žetona, da odskoči. Igralci igrajo po vrsti, drug za drugim. Zmaga tisti, ki prvi spravi v krožnik svoje tri žetone.

Namesto žetonov lahko poslužijo kovanci.

VSTANI, SEDI

Igralci stoje pred vodjo igre. Na ukaz »sedi« morajo počepniti, na ukaz »vstani« pa vstati. Vodja izreka sprva

obe komandi izmenično, kasneje pa eno dvakrat ali trikrat zapovrstjo, skratka, kombinira oba ukaza samo, da bi igralce pripravil do zmote. Da bi zavedel igralce, mu je dovoljeno, da ukaže »sedi« a obenem sam vstane. Kdor se zmoti, je izločen. Igra se nadaljuje, dokler ne ostane en sam, ki je zmagovalec.

TIPALNA KIMOVA IGRA

Vodja igre zaveže igralcu oči in mu da v roke vrečko ali škatlo, polno majhnih predmetov. V določenem času mora igralec ugotoviti, kakšne premete ime v vrečki, poleg tega pa jih mora po možnosti tudi podrobno opisati. Če je na primer v vrečki kovanec, mora povedati še njegovo vrednost. Vsak pravilno ugotovljen predmet mu prinese točko, vsaka napačna ugotovitev

mu točko odbije. Predmeti morajo biti zelo slični, lahko je tudi več enakih.

VODA IN OGENJ

Igra sestoji v tem, da igralec ugotovi, kje je skrit predmet, ki so ga drugi skрили v njegovi odsotnosti. Edino pomoč so mu pri tem kliči »voda«, ki pomeni, da je predmet zelo oddaljen, »para«, »plamenček« in končno »oganj«, ki pomeni, da je v neposredni bližini skritega predmeta. Ko ga najde, ima pravico, da sam izbere novo skrivališče.

Obilo zabave

Sreča

Na sprehodu z vnukom dedek najde podkev in vpraša

- Janezek, a veš kaj to pomeni?

- Da, dedek, od tod dalje je konj šel brez podkve!

Pa srečno! Anka

PERUTNINSKA KLAVNICA

V PE Perutninska klavnica, naši daleč največji proizvodni enoti ocenjujejo, da je opazen največji napredek v skupini vešalcev piščancev. Nedvomno je to skupina, ki v fizičnem smislu opravlja najtežje in tudi najbolj neprijetno delo. Delati začnejo že dvajset minut čez peto uro, kar jim njihovo naporno delo še otežuje, saj praktično nimajo možnosti koriščenja javnega prometa, ki je za večino naših delavcev urejen.

V stari klavnici je ta skupina veljala za eno najslabših. Odnos do opreme ni bil najboljši, garderobe, ki jih ni bilo dovolj so bile zanemarjene, vrstili so se vlomi v garderobne omare in še marsikaj.

Naenkrat pa takšen preobrat, ki skoraj preseneča. Kot zatrjujejo delavci te prizadevne skupine, ni izboljšanje stanja nič presenetljivega. »V stari klavnici nismo imeli nikoli dovolj garderob in še te pozimi niso bile ogrevane. Je mar potem čudno, da se je pri nas dogajalo kaj neobičajnega. Marsikaj je bilo, amrsikaj pa smo bili krivi.

Z novo klavnico je prišlo do korenitih sprememb. Dobili smo lepe klimatizirane garderobe. Toplo malico imamo v neposredni bližini

delovnega mesta. Če bi hodili na malico v skupno jedilnico, se sploh ne bi spočili. Veliko pa nam pomeni to, da nam naši delilki malice Zdenka in Irena uredita še garderobe. Res smo hvaležni za to pomoč. Ta urejenost pa vsekakor vpliva na to, da se boljše počutimo, in da imamo boljše proizvodne dosežke.«

Kljub novi klavnici, novi tehnologiji sprejema imajo vešalci še vedno izredno težke pogoje dela. Sprejem piščancev je sicer v zimi ogrevan, vendar so tu močni prepihi, povečana vlažnost, da o umazanosti dela sploh ne govorimo. Glede na težavnost in zlasti pogoje dela delavci te skupine niso zadovoljni s plačo. Kljub temu, da imajo med delavci ob traku najvišje osnove, menijo, da si zaslužijo več, kot dobijo.

Zatrjujejo, da je delo takšno, da ne bo nebeden dočakal redne penzije, zato jih tudi moti, ker morajo pomagati v drugih oddelkih, če pride do izpada pri dovozu piščancev.

Na koncu so povedali, da so zadovoljni, ker je njihovo delo priznано. V novem letu si želijo, da bi se uredile napovedi in obljube »Evropa 92«. Radi bi, da bi imeli vsaj takšen standard kot pred sedanjo vlado.

Tehnologi: Tanja Šmigoc-Senčar, Tilčka Lovrenčič, Miran Meško in Vera Peklar

PREDELAVA

V istekajočem se letu so začeli s proizvodnjo več novih izdelkov in nenehno poskušajo pripraviti nove, ki bi pritegnili kupca. Ni torej čudno, da so se v PE Predelava odločili za predstavitev tehnologov.

Tilčka Lovrenčič je nadalj časa tehnologinja v predelavi in lahko največ pove o razvoju predelave.

»Res je, v Perutnino sem prišla, ko smo delali samo klasične klobasičarske izdelke. To je bil tudi čas hitre rasti perutninske proizvodnje. Zavedali smo se, da bo poleg klasičnih izdelkov potrebno proizvajati še klobase iz perutninskega mesa. Potrošniki tega niso bili vajeni, zato ni manjkalo od-

klonilnih mnenj. Tudi pravilnikov, ki bi obravnavali izdelke iz perutninskega mesa ni bilo, zato so bile težave za uveljavitev teh proizvodov tudi na področju predpisov velike. Rečem lahko, da je Perutnina orala ledino v prizadevanjih za uveljavitev klobasičarskih izdelkov iz perutninskega mesa ne samo v Sloveniji, temveč v celotni Jugoslaviji. Začeli smo s proizvodnjo petdeset kilogramov posameznega izdelka na dan. Iz leta v leto se je proizvodnja povečevala vendar zelo počasi. Klasične izdelke smo začeli opuščati ter jih zamenjevati s perutninskimi. Že takrat pa smo videli možnost razširitve asortimana. Danes ugotavljamo, da daje predelava perutninskega mesa široke možnosti.«

Te možnosti tehnologij v predelavi vztrajno iščejo, seveda v sodelovanju s sektorjem za razvoj, vodstvom proizvodne enote in firme. Dosežki razvoja posameznih programov so rezultat potreb tržišča, razvijajoče tehnologije in znanja vseh sodelujočih pri nastanku nekakega novega izdelka. V mesecu decembru so začeli s proizvodnjo treh novih izdelkov: DELIKATESNI POLI, SEMI — obarjena klobasa z dodatkom semen in vrtnin ter ORFEJ — prekajeno belo perutninsko meso z zelišči.

Izmena vešalcev, ki jo vodi Stanko Butolen

Za klobasičarske izdelke v glavnem skrbita Tilčka Lovrenčič in Tanja Šmigoc-Senčar.

Tanja Šmigoc: »Klobasičarskim izdelkom se je pred dobrim letom pridružila še proizvodnja konzerv iz perutninskega mesa. Moja največja skrb je prav ta proizvodnja, ki je trenutno zastala zaradi vojne na Hrvaškem, saj konzerve polnimo v podjetju Sljeme — Zagreb. Seveda med naloge tehnologov spada tudi kontrola kakovosti vhodnih surovin, proizvodnega procesa in končnega izdelka.«

Za novo družino izdelkov višje stopnje obdelave skrbita Vera Peklar in Miran Meško. Danes ni mogoče razvijati tako zahtevnega programa kot so kometi brez tesnega sodelovanja proizvodnje z marketinško službo ki pozna zahteve tržišča, povdarjata tehnologa. Rezultati prodaje KOKETOV zadnjih dveh let so dokaz uspešnega sodelovanja med proizvodnjo, prodajo, marketingom in razvojem, zato smatram, da smo na pravi poti, da zadovoljimo potrošnika. S proizvodnjo koketov so pričeli v januarju leta 1990 in sicer s tremi izdelki. Letos so asortiman razširili še s tremi novimi izdelki: PIŠČANČJI CORDON BLEU, PIŠČANČJI FILE NA KIEVSKI NAČIN IN PP BURGER.

Vera Peklar: »Tako kot je Perutnina Ptuj začela prva v Jugoslaviji s klobasičarskimi izdelki iz perutninskega mesa, smo prvi začeli tudi s proizvodnjo paniranih izdelkov iz perutninskega mesa. Po začetnih zagonskih težavah danes proizvajamo brez posebnih težav 3 do 5 ton paniranih izdelkov dnevno, z možnostjo, da proizvodnjo podvojimo. Hitro osvojena nova tehnologija in prizadevanje vseh delavcev na programu KO-

KETOV omogoča konstantno kvaliteto teh izdelkov.«

Miran Meško: »Več se ukvarjam z mariniranimi izdelki. Ker linija KOKETOV ni dovolj zasedena, smo se po vzoru razvitega sveta odločili za novo obliko obdelave piščančjega mesa. Zaenkrat pripravljamo štiri vrste mariniranih izdelkov v različnih omakah: PIŠČANČJA KRILA IN BEDRA V ŠVICARSKI MARINADI, PIŠČANČJA KRILA IN BEDRA V MARINADI BUDAPEST, PIŠČANČJA KRILA V KITAJSKI MARINADI IN PIŠČANČJA BEDRA V MARINADI PO PTUJSKO.«

Tehnologi v predelavi se zavedajo, da morajo biti pripravljeni na nujne prilagoditve tržišču, še zlasti izvozu. Kritično morajo analizirati postopke, za kar najboljšo kakovost, saj le kakovost in ustrezna cena lahko premagujeta ostro konkurenco. Težkega stanja v naši deželi se zavedajo tudi delavci in temu primerno sprejemajo tudi težje pogoje dela. Delovni čas je včasih podaljšan, drugič spet ni dela. Nujno pa se moramo prilagajati zahtevam tržišča in potrošnika.

Za supešno razvijanje novih programov bi nujno potrebovali tehnološki laboratorij, kjer bi lahko izvajali zahtevne teste novih izdelkov.

V novem letu imajo največjo željo, da bi obstoječe proizvodne prostore adaptirali, del prostorov na novo dogradili ter se opremili s potrebnimi napravami za racionalno proizvodnjo.

Želijo si, da bi delali čim več, da bi se prebili v izvoz. Pričakujejo možnosti za normalno proizvodnjo in redno prodajo naših kakovostnih izdelkov. Ob teh željah si želijo tudi mir v deželi, ki je pogoj za ureničitev teh želja.

Od leve: Angela Bela, Tanja Praprotnik, Janez Gajser, Valerija Šmigoc, Ignac Voglar in Janez Šori. Manjka Kristina Širec.

TRGOVINA

V PE Trgovina predstavljamo kolektiv prodajalne z reprodukcijским materialom na Trgu svobode. Po delovnem stažu je v tem kolektivu najstarejša Angela Bela, ki je tu začela delati v letu 1977, takratnega poslovođjo pa je zamenjal Janez Gajser, avgusta 1978, ki od takrat dalje vodi to poslovalnico.

Takole se spominja: »Ko sem prišel, sem prevzel to majhno poslovalnico, ki ni bila ravno bogato založena. Za umetna gnojila in druge artikole večjih količin smo imeli v starem poslopju blizu sedanjega Srednješolskega centra. Tega prostora nismo koristili dolgo, ker so začeli graditi ob šoli parkirišča in so ga porušili. Za kratek čas smo takrat pod silo prilik preseili skladišče v prostore kooperacije na Hajdini, kmalu za tem pa v prostore prejšnjega skladišča jaje ob upravi. Tudi tega prostora nismo dolgo koristili. Decembra 1979 se je Servis preselil v nove prostore, mi pa smo dobili »Abesinijo«, kot so rekli skladišču lesa za mizarstvo delavnico.

Še ta prostor so nam hoteli odvzeti, ko so gradili mestno parkirišče in veliko truda je bilo treba vložiti, da smo ga uspeli obdržati. Obdržali smo ga le zahvaljujoč močno povečanemu prometu.«

Ta je bil res močno povečan, saj je v novembrski

številka Perutninarja leta 1979 poslovodja Gajser zapisal: »... V letu 1978 je bilo 950 milijonov din prometa, v letu 1979 pa že pričakujemo, glede na sedanje rezultate, promet v višini milijarde in pol.«

Ta primerjava je bila narejena, ko smo se komaj pripravljali na izvajanje »stabilizacijskih ukrepov«. Danes bi bila vrednostna primerjava nesmiselna. Janez pa primerja količino dejanskega prometa in prepričan je, da se je od njegovega prihoda do danes povečal za okoli tisoč krat.

Brez dvoma takega prometa ne bi zmogla dva zaposlena, zato se je kolektiv povečal in trenutno šteje šest redno zaposlenih in ena praktikantka. V pogovor se niso ravnno pretirano vključili. V glavnem so s prikimavanjem pritrjevali navedbam poslovodja. Pa vendar. Vsi zatrjujejo, do se močno pozna padec kupne moči prebivalstva. »Ni malo takih, ki pride, vpraša za ceno, zavzdihne in gre. Čez čas se vrne, ker je ugotovil, da je artikel pri nas kljub visoki ceni še vedno najcenejši.«

Kot že ime pove, je bila to včasih trgovina za prodajo blaga potrebnega za kmetijstvo, ko pa je Perutnina začela del osebnih dohodkov ali stimulacije izplačevati v bonih, je možno tudi v tej prodajalni dobiti še pralne

Upokojitev

- Mojster, vi bi se lahko že upokojili!
- Kako? Saj sem star šele 39 let...
- Že, že... Toda če seštejete, koliko delovnih ur ste zaračunali, ko ste popravljali avtomobile, bi jih imeli že krepko čez 60!

Spoznajmo najuspešnejše sodelavce

prahe, sladkor, moko in še kaj. Seveda v količinah kakršne so embalarane pri proizvajalcu. »Prodajamo vse, kar gre v denar,« pravi poslovodja.

Prostorske težave imajo še vedno, zlasti v prodajalni. Imajo lep prostor pred skladiščem, za katerega pa ni denarja, da bi ga asfaltirali. Še bolj pa bi potrebovali v skladišču prostor za delavce, saj imajo sedaj v pisarni s štirimi kvadrati tudi garderobo, malico in vse, kar spada k poslovanju.

Ce je zaradi padca kupne moči redni promet upadel za okoli 20% imajo veliko več dela z blagom iz kompenzacijskih poslov. Prak-

tično vsi kompenzacijski posli tečejo prek te prodajalne, zato razmišljajo, če bodo kompenzacije tudi v prihodnjem letu in izgleda da bodo, potem bodo potrebovali nekoga, ki bi se s temi posli neposredno ukvarjal. Kot zatrjujejo, je s to dejavnostjo veliko dela in skrbi, ki pa ni ovrednoteno in plačano.

Da bi se kar najbolj približali kupcem in ker imajo trenutno na voljo dovolj kadra, nameravajo s 1. februarjem podaljšati delovni čas za dve uri, torej od 7.30 do 17. ure.

V novem letu želijo stabilizacijo razmer.

Bežita naprej, so nama svetovali. Pa ne v koloni, kolone napadajo. Kaj nama je preostalo? Naprej! Pripeljeva v Našice in opaziva, kako se posamezniki krijejo za ogali hiš in za drugimi zakloni. Torej je tu streljanje. Ustaviva in izstopiva, ko začne pokati in grmeti.

Tudi groženj ne manjka, odvisno je, na kakega človeka naleti. Vozimo s pozicijskimi lučmi. Ko pripelješ čez most si srečen, da si uspel, ko razložiš, te že skrbi, bo še most prevozen, ko se bom vračal. O cestah govoriti je brez smisla.

»Veliko je pretresov. Primerilo se je tudi, da so komu pobrali denar. Pod grožnjo smrti ali razstrelitve vozila zahtevajo gorivo in podobno. Res je, da so to posamični primeri, toda dogaja se. Prišlo je tudi do fizičnega obračuna.«

»Na splošno, razen posameznikov, stranke niso slabe, težko je potovati. Tako, kot smo bili včasih ponosni na velike reklamne napise na kamionih, bi sedaj bilo najbolje, ko bi jih ne imeli, da bi bili manj opazni, od kod prihajamo.«

»Ce greš na kavo, najprej pogledaš, katere registrske oznake so na avtomobilih pred lokalom. Šele nato se

odločiš, boš šel na kavico ali ne.«

Ob vsem tem se fantje zavedajo, da brez dostave blaga ne bo prometa in ne denarja. Za nadaljevanje proizvodnje se je pač nujno žrtvovati in peljati. K sreči smo se doslej še vsi vrnili, čeprav včasih tudi po treh, štirih dneh.

Adolf Brglez, direktor PE Promet: »Ponosen sem, da imamo v kolektivu tako srčne fante, ki so pripravljeni v vsakem trenutku odpeljati blago do naših prodajal oziroma mest, torej do potrošnikov. Ti fantje zaslužijo vso pohvalo. Ne samo tisti, ki vozijo prek Hrvaške. Tudi tisti, ki so med vojno v Sloveniji opravljali prevoze po najrazličnejših stranskih poteh in tako dostavili piščance, krmo in drugo do vseh kooperantov ter tudi odpeljali vse spitane piščance do klavnice.

So pa posamezniki doživeli tudi take psihične strese, da smo jih morali začasno zamenjati. Znajti se je treba v sleherni situaciji. Rečem lahko, da so v tem času šoferji res ambasadurji Perutnine.«

V novem letu si želijo le, da bi se prekinila vojna, uredile prometnice, da bi lahko varno prevozili še mnoge kilometre.

PROMET

Od leve: Anton Kovše, Štefan Vrtnjak, Adolf Brglez, Franc Petek, Franc Sagadin, Srečko Hrga in Marjan Merc

Izjemno zahtevno in nevarno delo opravljajo v letošnjem letu šoferji PE Promet, ki vozijo naše blago na, oziroma prek kriznih ali vojnega območja Hrvaške. Vsaka vožnja je pripoved za sebe: »Ko vidiš, MIG-a v nizkem letu nad sabo, ne veš, kaj bi storil. Bi zbežal iz avtomobila, pritisnil na plin ali s kamionom vred poiskal kakšno zavetje, če je to možno«, je dejal eden od sogovornikov med pogovorom s šoferji Francem Sagadinom, Alojzom Furekom, Francem Petkom in Antonom Kovšetom.

»Težko je dopovedati, kakšni so občutki, ko začne streljanje in gledaš kako

švigajo granate in rakete. V takih primerih, ravna vsak po svoji presoji tako, kot misli, da je najbolje. Počutiš se zelo osamljenega. Zaveš se, da si tukaj, sredi bojnega polja, drugi pa so doma, na varnem. Nobenemu ni prijetno. Tudi domačim ne, ki nestrpnost pričakujejo kdaj se vrneš. Ce si ob takih prilikah na cesti sam, ponavadi pritisneš na plin in pohitiš iz ogroženega območja, če pa si v koloni, nimaš druge izbire, kakor prilagoditi se drugim.«

Sagadin: »Z Jožetom Pulkom sva peljala z Belega polja, prispeva v Đakovo, žive duše nikjer, greva na kavo pa je nisva dobila.

SERVIS

V PE Servis je najuspešnejša ključavničarska delavnica. Vodi jo Janez Kukovec. Znotraj nje pa so štirje oddelki. Najštevilnejši je ključavničarski, ki ima tri delovne skupine, katere vodi: Janko Žumer, Igor Leber in Konrad Zemljarič. Sledijo: kleparski oddelek, ki ga vodi Martin Mikša, vodovod in toplovod, oddelek vodi Marjan Feguš in strgarski.

Svojega dela pravzaprav niso mogli opisati. Dela so namreč najrazličnejša, splošna in specifična, ki jih opravljajo v vseh proizvodnih enotah, podnevi ali ponoči, v mrazu ali vročini. Zelo preprosto so opisali

svoje delo. »Delamo vse tisto, česar vzdrževalci v posameznih proizvodnih enotah ne zmorejo. Pri tem pa nas moti to, da nas imajo povsod kot nekaj drugorezrednega.«

Kot zatrjujejo so zastavljeni pri plači v primerjavi z drugimi vzdrževalci, odkar je ukinjen točkovni sistem pri nagrajevanju. Jezi jih, da se jim za potrebe urejanja določenih pravic pripisuje tudi dohodek od nadur, ki jih morajo opraviti največkrat v dela prostih dneh. Zavoljo tega so otroci nekaterih delavcev ostali brez štipendij in podobno.

Kadar morajo na delo izven rednega delovnega časa

PTUJSKA TISKARNA

V Tiskarni so se odločili naj predstavimo oddelek izdelave tiskovne forme, ki je v zadnjem obdobju dosegel največji razvojni napredek.

Pred dobrimi desetimi leti je tiskarna nabavila prvi tiskarski stroj za ofsetni tisk. Cilj je bil, opuščati zastarelo knjigotiskarsko tehniko in jo nadoknaditi s sodobnejšo. Ta prehod je pogojeval možnost razvoja oddelka izdelave tiskovne forme, ki vključuje računalniški stavek, repro-fotografijo, retušo, montažo tiskovne forme in sploh celotno pripravo za tisk. To delo sta začela Bojan Vilčnik, ki sedaj vodi ta oddelek in Darja Sluga.

Dobili smo še več novih strojev, zato je bilo nujno razširiti tudi pripravo. Najprej je začel sodelovati oblikovalec Ivan Krajšek, nato pa še: Vili Vidovič, Danilo Krajnc, Branko Kos, Jože

Klemenčič, Milan Fijan in Samo Kočevar. Ko so kupili še računalnik za stavek, so začeli opuščati strojni in ročni stavek, zato so se ti delavci v glavnem prekvalificirali ter se priučili za delo v oddelku izdelave tiskovne forme.

Nedvomno je nova tehnologija velik napredek za tiskarno. Ta omogoča kvalitetnejši tisk in veliko širše možnosti oblikovanja. To pa je zelo pomembno za pridobivanje naročil oziroma dela. »Seveda bi radi bili tudi konkurenčni,« povdarja vodja oddelka. »Zato pa bi potrebovali ustrežnejšo tehnično opremo. Če smo rekli »nova tehnologija« smo to mislili v primerjavi s knjigotiskom, sicer pa je sodobna tiskarska tehnologija vsaj desetletje pred nami. Še vedno imamo veliko preveč ročnega dela.

Od leve: Branko Kos, Milan Fijan, Darja Sluga, Bojan Vilčnik, Samo Kočevar, Smiljana Lah, Danilo Krajnc, Žnidarič Petra, Ivan Krajšek, Jože Klemenčič. Odsoten Vili Vidovič.

Izgleda, da je močno prisotna generacijska razlika. Včasih so videli vse v tiskarskem stroju, mladi pa iščemo izziv napredka. Želimo uspešno delati in dokazati, kaj zmoremo. Miselnost večine pri nas in tudi nekaterih v Perutnini pa nam ni naklonjena. To je bilo najbolj vidno v lanskem letu, ko smo iskali ponudbe za tisk Mono-

grafije. Večina v tiskarni je menila, da z razplozljivo opremo ni možno natisniti kvalitetnega izdelka. V ITF so bili prepričani, da je izziv potrebno sprejeti in vložiti maksimalni trud v izdelek.

Tudi Stanko Lepej si je močno prizadeval, da so v tiskarni izziv sprejeli in rezultat je bila solidno stiskana Monografija Perutnine. Poslej je bilo manj težav, kajti led je bil prebit in letos ni bilo več bistvenih nasprotovanj, ko je bilo naročenih nekaj najzahtevnejših tiskovin, ki so jih kakovostno opravili.

»Pri takšnih izzivih tudi brez ostrih besed ne gre. V teh primerih pač poskušamo najti neko razumno besedo, tako da nesporazume razrešimo brez večjih težav. Res pa je, da nekaterim še ni prišlo v zavest, da je čas v katerem živimo drugačen od prejšnjega in da prihajajo krepko drugačni časi, kot je današnji. Torej pogumno naprej!«

V novem letu si želijo mir, ki je pogoj za ustvarjanje novega, boljšega. Želijo si, da bi tiskarna postala tehnološko razvita in zagotavljala svojim delavcem ustrezno ekstenzijo. »Radi bi končno vedeli, koliko prispevamo s svojim delom k ustvarjenemu dohodku. Dvom je nakaj najslabšega. Veliko delamo in prepričani smo, da dobro, dohodka pa ni niti za reprodukcijo. Kje torej je?

Voljo in pripravljenost za dobro prizadevano delo bomo prinesli mi, od vodstva pa pričakujemo, da zagotovi pogoje za to.«

SERVIS – nadaljevanje

se morajo nujno posluževati lastnih prevozov, za katere ne dobijo nadomestil, se hudejejo.

Največ delajo na perutninski klavnici. V kafileriji imajo v glavnem stalno ekipo, ki jo vodi Leber. Veliko je popravil starih peči, transportnih polžev, izdelujejo

določene nove dele opreme za nadomestilo dotrajane opreme. »Zaradi visoke temperature, smradu in sploh predelave odpadkov nekateri ljudje tam sploh ne zdržijo. Sicer pa dobimo delavcev za takšno delo zato, ker je že težko dobiti službo.«

Ker največ delajo v klavnici, se zavzemajo, da bi dobili kakšen prostor, v katerem bi hranili svoje orodje.

Nerodno je vsak dan prenašati orodje tja in nazaj, pustiti pa ga tam nimajo kje, ker še sedaj prihaja do odtujitev, zatrjujejo sogovorniki.

Sicer pa pravijo, da imajo znotraj skupine kljub obilici dela in težkim delovnim pogojem ustrezne medsebojne odnose. Tudi z delavci, kjer delajo nimajo težav, je pa drugače s posameznimi vodji.

Še posnetek in že so odhiteli na delo

BROJLERJI

V proizvodni enoti Brojlerji so naročili, naj obiščemo zakonca Amalijo in Alberta Iršič, kooperanta v Konjiški vasi, ki sta v treh letih praznovala tri pomembne jubileje. Lepo je kramljati s tako vitalnim parom, kot sta Iršičeva, ki sta pred dvema letoma slavila zlato poroko. Amalija je lani dopolnila 70 let, Albert pa je letos dopolnil tri četrtnine stoletja.

Sogovornika nista vedela povedati recepta, po katerem bi se ravnal tisti, ki bi želel dočakati tolikšna leta tako čil in vitalen kot sta Iršičeva. »Vedno sva zmereno živela in trdo delala. Veselila sva se majhnih stvari, saj velikih nisva imela. Največja sreča in veselje nama je bilo pričakovanje otrok. Potem spremljanje, kako so rasli, shodili, šli v šolo in kako so napredovali, se šolali. V družini je vedno vladala harmonija. Lepo smo se razumeli in to nedvomno vpliva na počutje, zdravje in vitalnost.«

Zanimivo je slišati, kako se ob teh jubilejih spominjata svojih mladih dni.

»Kaj naj povem?« je povzela besedo Amalija. »Starša sta začela zelo skromno. Mama je prišla iz številne družine, saj je imela trinajst bratov in sester. Mi smo bili trije. Imela sem še brata in sestro. Živeli smo v majhni hišici. Oče se je izučil za trsničarja v Konjiški kmetijski šoli. Po poroki pa se je zaposlil pri Lavriču — sedanjem Konusu. Tu je odkupil vodno turbino, ker je mama dobila od svojega očeta propadajoči mlin na vodo. Usposobila sta mlin in tako je tudi mama prišla do dohodka, z mletjem.

V mlin so takrat v glavnem nosili zrnje kar peš. Le redko je kdo pripeljal večjo količino. Sedaj mnogi jamrajo, ker ne vedo, kako se je včasih živelo. Z mlinom smo si malo opomogli in kupili zemljo, da je oče lahko pustil službo in nadaljeval z zasebno trsnico. Špa-

rali pa smo tako hudo, da še sedaj težko pozabim. Ko sem šla k prvemu obhajilu so dali sosedo fotografirati, čeprav so bili bolj revni kot mi, meni pa se ta želja ni uresničila.«

Kako pa ste našli pot v Konjiško vas?

»To je bila velika stvar. Takrat ni bilo lahko dobiti službe in večina se je pre-

življala na zemlji. Takrat je bilo na prvem mestu imetje, šele nato ljubezen če je »prišla«. Tudi miselnost je bila staromodna. Če se premožno dekle ni poročilo na grunt, so rekli, da je šla pod marelo. Tudi mene so hoteli poročiti s premožnim kmetom, ki pa se mi ni dopadel, ker je bil veliko starejši. Odločila sem se za Alberta, ki je pri 23 letih ostal sam na posestvu. Moral je sicer izplačati delež štirim bratom, pol bratu in pol sestri. To sva v glavnem pokrila z mojo doto in posestva ni bilo potrebno zadolžiti.

Bilo je težko, ni pa bilo niti med vojno tako težko, kot po vojni, ko je bila uvedena obvezna oddaja. Marsikomu so odgnali poslednjo kravo iz hleva. Midva sva nekako prebrodila tudi tisti čas.

Povedala bom primer kako hudo je bilo. Starejši sin je bil star kakih pet let in bi potreboval čevlje. Denarja ni bilo, mož pa je imel ponošene čevlje od katerih je bil uporaben le gornji del. Poiskala sem čevljarja in ga

naprosila, da mu je iz tistega kar je še ostalo naredil čevlje. Nisva mu imela s čim plačati, zato sva mu dala nekaj drv.«

Pretolkli so se. Otroci so rasli in se pridno učili. Imata dva sina in hčerko. Pridno so delali in ni jim šlo več slabo. V okolici pa so začeli pitati piščance, zato sta se leta 1970 tudi Iršičeva odločila za kooperacijsko rejo. Prvotno sta v gospodarskem posloju vhljevala po

in vsi krepko prijeli za delo. Otroci so se izšolali in si ustvarili nove družine. Imava šest srčkanih zdravih vnukov. Najstarejša vnukinja, ki je cvetličarka pa je poskrbela, da sva že prababica in pradedek.

Res je, da nekateri niso nikoli zadovoljni. Najbrž je to zato, ker je včasih politika dajala mladim preveč potuše, poštenim delavci in še zlasti kmetje pa smo bili zastavljeni. Zato pa smo dobili toliko delomrznežev in slabih gospodarjev, ki smo jih leta in leta podpirali. Ni torej čudno, da smo tu kjer smo.

Midva sva vedno rekla. Če kooperant poleg kmetije ne bo preživel s piščanci, kako bo preživel delavec, ki mu je piščanec edini vir dohodka za preživljanje. Težave pa imamo oboji. Res so bili tudi slabi rezultati, vendar smo v takih primerih vedno dobili kakšne poročune. Potrebno je upoštevati tudi to, da nam je Perutnina pomagala zgraditi hlev, nam vse pripelje na dvorišče, skrbi za zdravstveno stanje jate in piščance odpelje v klavnico. Naše je samo dobro delo in skrb. Edina velika težava ja z nabavo stelje.«

Spoznali ste torej kooperanta, kakršnih si lahko le želimo. Še njuna želja ob prihodu novega leta.

»V novem letu želiva le mir in izboljšanje sedanjega stanja v gospodarstvu. Kolektivno želiva uspehov in da bi imeli spet vsaj tisto, kar smo pred leti že imeli.«

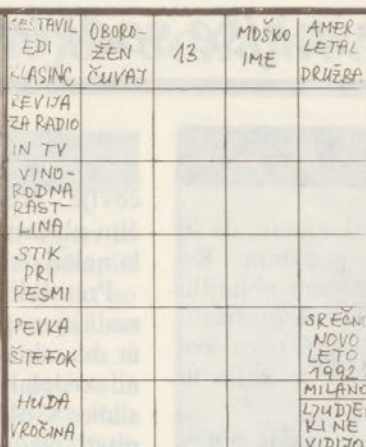
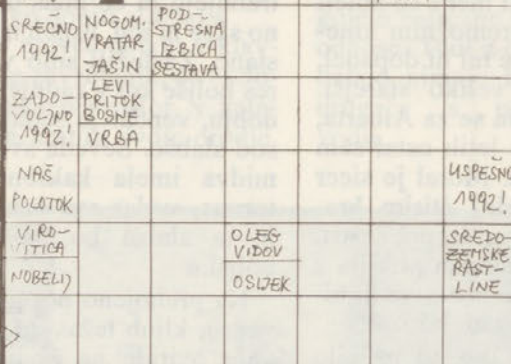
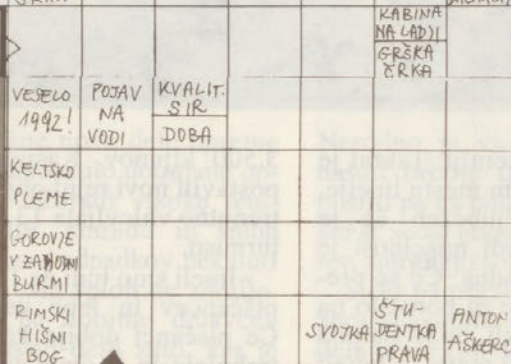
Vsem, ki ste bili izbrani za predstavitev iskrene čestitke. Hvala za sodelovanje in vse lepo v letu 1992.

Uredništvo

KOOPERANTI

Malo rabljene avtomatske in ročne napajalnike poceni prodam.

Slavica Koprivnik, pošta Fram

[illegible]

SREČNO 1992!	VRHUNEC BOLEZNI	ČESTA (ANGL.)	SKAND. MOŠKO IME	NEPELA ONDREJ OSEBNI PRIZNIK	✓	PAŠKORDA ZATIS NESTRO- KOVNAK			EDHEM ČAMO	GR. BAGINA HESREBE NABA SNU- ČARKA
FRANC. FIZIK					LJUB- LJANA VRANI GLAS		MLAJA KRAVICA MODERNI PLES		MODER STAREC PLAC	
POKRA- ZINA V AVSTRILIJI						SPUŠČA- NJE URNI NIMO ROBIC				MOŠKO IME STANE SEVER
KAO: FIL. ANIM I IZJEN							TORINO		BARUNA TV TEHNIKA	
ANISK. -ATILIK -FIL.				ZATIS GLAVNO MESTO TANE		USAŠNO 1992!	IRENA KOLESAR		DJURO PUČAR	

PTUJSKI PERUTNINAR, glasilo delovnega kolektiva in kooperantov družbenega podjetja Perutnina Ptuj, izdaja delavski svet podjetja. Glasilo ureja uredniški odbor: Alenka Brglez, Lojze Cajnko — predsednik, Milivoj Cimerman, Stanko Lepej, Janja Toplak, Bojan Viličnik. Glavni urednik Lojze Cajnko, odgovorni urednik Jovo Tarbuk. Naklada 2500 izvodov, uredništvo in uprava Ptuj, Potrčeva 8. Rokopisov in fotografij ne vračamo. Glasilo je oproščeno prometnega davka na podlagi mnenja Sekretariata za informacije pri IS SR Slovenije, številka 421-1/72, z dne 5. 12. 1977. Tiska PP PE Ptujška tiskarna.